

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate a Comisiei din 27 octombrie 2010 privind ajutorul de stat C 14/09 (ex NN 17/09) acordat de Ungaria în favoarea Péti Nitrogénművek Zrt. [notificată cu numărul C(2010) 7274];
- obligarea Comisiei la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv:

- Comisia nu a aplicat principiul unei operațiuni efectuate în condiții normale de piață.

2. Al doilea motiv:

- Decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE.

3. Al treilea motiv:

- Decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 296 TFUE.

4. Al patrulea motiv:

- Decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

5. Al cincilea motiv:

- Decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea principiului protecției încrederii legitime.

6. Al șaselea motiv (invocat în subsidiar în raport cu primele două motive):

- Decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE.

Acțiune introdusă la 22 iulie 2011 — Deutsche Post/Comisia

(Cauza T-388/11)

(2011/C 282/66)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Post AG (Bonn, Germania) (reprezentanți: J. Sedemund, T. Lübbig și M. Klasse, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 10 mai 2011 în procedura „Ajutor de stat C 36/2007 — Germania, ajutor de stat în favoarea Deutsche Post AG” [C(2011) 3081 final];
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei Comisiei C(2011) 3081 final din 10 mai 2011 în procedura „Ajutor de stat C 36/2007 — Germania, ajutor de stat în favoarea Deutsche Post AG”, prin care Comisia a decis extinderea procedurii de investigație conform articolului 108 alineatul (2) TFUE în cazul sus-menționat. Extinderea privește finanțarea publică a pensiilor funcționarilor angajați de Deutsche Bundespost anterior înființării reclamantei, care a făcut deja obiectul deciziei de deschidere a procedurii adoptate de Comisie la 12 septembrie 2007 în acest caz.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE — calificare vădit eronată ca ajutor

Eroarea vădită de apreciere a Comisiei constă în neaplicarea de către Comisie în prezentul caz a jurisprudenței *Combust* (Hotărârea din 16 martie 2004, *Danske Busvognmænd/Comisia*, T-157/01, Rec., p. II-917). Conform acestei jurisprudențe, nu constituie ajutoare măsurile care scuteau fostele întreprinderi de stat de costurile pensiilor, ce depășesc cuantumul suportat în mod obișnuit de întreprinderile private. La aplicarea acestei jurisprudențe prezentei situații de fapt rezultă în mod imperativ că finanțarea publică a prestațiilor de pensie nu reprezintă un ajutor de stat.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 1 litera (b) din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾, a articolului 107 TFUE, a articolului 108 TFUE — eroare vădită de apreciere la calificarea ca „ajutor” nou

Eroarea vădită de apreciere a Comisiei constă în nerecunoașterea de către Comisie a faptului că răspunderea statului pentru prestațiile de pensii — în situația în care sunt îndeplinite condițiile privind ajutorul — privește numai ajutoarele existente. Răspunderea continuă a autorităților federale pentru prestațiile de pensii reiese din Legea fundamentală germană; prin urmare, aceasta exista deja la momentul intrării în vigoare a tratatelor și nu a suferit ulterior nicio modificare semnificativă. În plus, Comisia ar fi ținută de clarificările din cauza *Deutsche Post/Comisia*, T-266/02, potrivit cărora, în ceea ce privește sistemul național de pensii, încă prin decizia din 19 iunie 2002, a negat necesitatea condiției privind existența unui „avantaj” rezultat din ajutorul de stat, ceea ce echivalează unei declarații negative în domeniul ajutoarelor de stat.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE — metodă vădit eronată de calcul al pretinsului ajutor

În această privință, reclamanta critică faptul că Comisia nu a realizat calculul, considerat necesar conform propriei susțineri, al diferenței dintre prestațiile sociale în favoarea funcționarilor suportate efectiv de reclamantă, cu deducerea pretinselor „majorări” aferente sarcinilor sociale neobișnuite în condiții de concurență din retribuțiile autorizate pentru produsele reglementate, și contribuțiile sociale care trebuie suportate în condiții normale de piață de concurenții privați. Prin urmare, metoda de calcul a Comisiei nu ia în considerare, în mod nelegal, cuantumul total al prestațiilor sociale efective în favoarea funcționarilor achitate de reclamantă, cu rezultatul că în privința cuantumului pretinsului ajutorul calculat de Comisie ar fi irelevant dacă și în ce măsură reclamanta a plătit prestații sociale. În continuare, reclamanta susține că nu pot fi verificate pretinsele „majorări” ale retribuțiilor și că, în orice caz, costurile sociale neobișnuite în condiții de concurență nu pot fi acoperite de fapt prin rezultate.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE — calificare vădit eronată a presupusei „subvenționări încrucișate” a domeniului nereglementat prin intermediul domeniului reglementat ca o condiție a ajutorului

În această privință, reclamanta critică în special faptul că Comisia a omis să efectueze calculul necesar al compensării excesive și nu a verificat dacă prestațiile compensatorii au depășit într-adevăr costurile care puteau fi compensate.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE — eroare vădită la aplicarea criteriului de referință („benchmark”) al sarcinilor sociale obișnuite în condiții de concurență

În această privință, reclamanta critică în special faptul că, la calcularea contribuțiilor sociale ale angajatorilor privați obișnuite în condiții de concurență, Comisia ar fi inclus și contribuțiile angajaților, deși acestea fac parte din patrimoniului angajaților, iar nu contribuțiilor sociale care trebuie suportate de angajator. Totodată, în ceea ce privește criteriul de referință, Comisia se raportează la nivelul (exagerat de ridicat) al retribuțiilor funcționarilor, în loc să se raporteze la nivelul obișnuit al salariilor din sectorul privat. Dacă se rectifică cele două erori, astfel cum s-a solicitat, pretinsul ajutor dispare în totalitate.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 296 alineatul (2) TFUE — lipsa motivării

În sfârșit, decizia atacată nu este motivată suficient.

A acțiune introdusă la 18 iulie 2011 — Guccio Gucci/OAPI — Chang Qing Qing (GUDDY)

(Cauza T-389/11)

(2011/C 282/67)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Guccio Gucci SpA (Firenze, Italia) (reprezentant: F. Jacobacci, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Chang Qing Qing (Firenze, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 aprilie 2011 în cauza R 143/2010-1, în măsura în care se respinge opoziția pentru restul produselor din clasele 9 și 14; și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „GUDDY”, pentru diferite produse din clasele 9, 14, 18 și 25 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6799531

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca verbală comunitară „GUCCI” înregistrată cu nr. 121988 pentru produse din clasele 9, 14, 18 și 25

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia diviziei de opoziție și respinge în parte calea de atac

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs (i) nu a examinat cu atenție documentele prezentate pentru a ajunge la o concluzie corectă cu privire la caracterul distinctiv mai pronunțat al mărcii „GUCCI” și cu privire la comparația fonetică dintre mărci, iar în subsidiar a săvârșit o eroare în (ii) interpretarea și aplicarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).